

5. Badania określone w ust. 1 i 2 organy dykcji okręgowej kolei państwowych przeprowadzają przy udziale przedstawiciela zarządu kolei użytku niepublicznego.

6. Niewzięcie udziału przez przedstawiciela zarządu kolei użytku niepublicznego w przeprowadzeniu badania nie wstrzymuje przeprowadzenia tego badania i nie wpływa na ważność ustaleń dokonanych w czasie badania.

§ 3. 1. Właściwa terytorialnie dykcja okręgowa kolei państwowych ustala częstotliwość przeprowadzania badań okresowych na poszczególnych kolejach użytku niepublicznego w zależności od nasilenia ruchu kolejowego na tych kolejach, stosując zasadę, że każda kolej użytku niepublicznego powinna być poddana badaniu okresowemu co najmniej raz w roku.

2. Oprócz badań okresowych organy wymienione w § 1 ust. 2 przeprowadzają doraźne całkowite lub częściowe badania, jeżeli uznają, że stan utrzymania i eksploatacji kolei użytku niepublicznego nie jest zadowalający, lub jeżeli badania takie wymagane są szczególnymi przepisami kolejowymi.

§ 4. 1. Wynik badania okresowego kolei użytku niepublicznego ujmuje się w protokole sporządzonym w 3 egzemplarzach, z których jeden otrzymuje zarząd kolei użytku niepublicznego, drugi dykcja okręgowa kolei państwowych, a trzeci zawiadowca (naczelnik) miejscowej stacji przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe, gdy chodzi o koleje określone w § 1 ust. 2 pkt 1, lub przewodniczący komisji — gdy badanie dotyczy pozostałych kolei.

2. W miarę potrzeby poszczególni przedstawiciele biorący udział w badaniu kolei mogą otrzymywać odpowiednie wyciągi z protokołu.

§ 5. 1. W razie stwierdzenia przez organy przeprowadzające badania, że stan techniczny urządzeń kolejowych, taboru kolejowego lub sposób prowadzenia ruchu kolejowego bądź stopień przygotowania personelu kolei użytku niepublicznego albo stan zdrowotny tego personelu nie gwarantuje bezpieczeństwa ruchu lub bezpieczeństwa publicznego, organy te stawiają wnioski o wydanie zarządzenia w sprawie usunięcia stwierdzonych usterek, a w razie konieczności, zarządzenia w sprawie ograniczenia szybkości biegu pociągów lub całkowitego zamknięcia kolei dla ruchu.

2. Organ przeprowadzający badania uprawniony jest także do stawiania wniosków co do zmiany układu torów kolei użytku niepublicznego oraz torów kolei użytku publicznego, z którymi łączą się tory kolei użytku niepublicznego, w przypadkach gdy rozwój kolei użytku niepublicznego wymaga zmiany warunków techniczno-eksploatacyjnych tej kolei.

3. Decyzję na podstawie wniosków określonych w ust. 1 i 2 wydaje dyrektor okręgu kolei państwowych; decyzja o ograniczeniu szybkości lub całkowitym zamknięciu kolei dla ruchu jest natychmiast wykonalna.

4. Odpis decyzji o zamknięciu dla ruchu kolei użytku niepublicznego należy przesłać komisji koordynacji przewozów przy wydziale komunikacji prezydium właściwej terenowo wojewódzkiej rady narodowej oraz do jednostki nadzórnej użytkownika kolei użytku niepublicznego.

5. Ponowne podjęcie ruchu na kolei zamkniętej dla ruchu może nastąpić na podstawie decyzji dyrektora okręgu kolei państwowych, wydanej na podstawie wniosków organu powołanego do wykonywania nadzoru technicznego, stwierdzającego, że usunięte zostały przyczyny, które spowodowały zamknięcie ruchu.

6. W przypadkach nie cierpiących zwłoki, gdy dalsze prowadzenie ruchu na badanej kolei grozi wypadkiem kolejowym lub naraża na niebezpieczeństwo życie ludzkie, organ przeprowadzający badanie okresowe lub doraźne uprawniony jest do wydania decyzji o tymczasowym wstrzymaniu ruchu; decyzja taka jest natychmiast wykonalna; decyzję podejmowaną przez komisję wymienioną w § 1 ust. 2 pkt 2 podpisuje przewodniczący komisji.

7. Organ, który wydał decyzję o tymczasowym wstrzymaniu ruchu, może ją cofnąć, jeżeli nastąpi usunięcie przyczyn, które spowodowały wydanie decyzji.

8. Jeżeli przyczyny powodujące wydanie decyzji o tymczasowym wstrzymaniu ruchu nie zostały usunięte, organ, który wydał tę decyzję, obowiązany jest w ciągu 3 dni od dnia jej wydania złożyć wniosek do dyrektora okręgu kolei państwowych o zamknięcie ruchu w trybie przewidzianym w ust. 3, załączając odpis powyższej decyzji.

§ 6. Zarząd kolei użytku niepublicznego obowiązany jest zawiadomić organy powołane do wykonywania nadzoru technicznego o wszelkich poważniejszych uszkodzeniach urządzeń kolejowych, jak podmycie nasypów, torów, zerwanie mostów itp., które w istotny sposób wywierają wpływ na eksploatację kolei, oraz o wszystkich wypadkach kolejowych, które pociągnęły za sobą ofiary w zabitych lub ciężko rannych, jak również o wypadkach zderzenia lub starcia się pociągu albo taboru z innym pociągiem albo taborem oraz o wypadkach wykolejenia się pociągu lub taboru. Ponadto zarząd kolei użytku niepublicznego, na którą wjeżdża tabor kolei użytku publicznego, obowiązany jest zawiadomić natychmiast miejscową stację o wszystkich wypadkach kolejowych, w których poszkodowanymi są pracownicy przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe lub nastąpiło uszkodzenie taboru kolei użytku publicznego wymagające co najmniej naprawy rewizyjnej.

§ 7. Za wykonywany nadzór techniczny dykcja okręgowa kolei państwowych pobiera opłatę ustaloną w cenniku.

§ 8. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do kolei górniczych i kolei piaskowych, wymienionych w art. 31 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Komunikacji: J. Popielas

398

ZARZĄDZENIE PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 18 listopada 1961 r.

w sprawie opłat związanych z uzyskaniem prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości.

Na podstawie § 12 ust. 2 uchwały nr 426 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1958 r. w sprawie oznaczania wyrobów znakiem jakości (Monitor Polski Nr 97, poz. 531) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki ubiegające się o prawo do oznaczania wyrobów znakami jakości oraz te, którym przyznane zostało prawo do oznaczania wyrobów tymi znakami, wnoszą na

rzecz jednostki powołanej do przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości następujące opłaty:

- 1) opłatę za przeprowadzenie badań wzorca (próbek) wyrobu;
- 2) opłatę za przyznanie prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości;
- 3) opłatę za kontrolę prawidłowości używania znaku jakości,

§ 2. 1. Opłata za przeprowadzenie badań wzorca (próbek) wyrobu obejmuje rzeczywiste koszty badań i oceny poniesione przez jednostkę powołaną do przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości.

2. Na poczet opłaty, o której mowa w ust. 1, ubiegający się o prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości wnosi zaliczkę w wysokości określonej przez jednostkę powołaną do przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości, w terminie 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia o przyjęciu wniosku do orzecznictwa. Ostateczną wysokość opłaty ustala oraz dokonuje rozliczenia wniesionej zaliczki jednostka powołana do przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości w okresie jednego miesiąca po zakończeniu badań i oceny wzorca (próbki) wyrobu.

§ 3. 1. Opłata za przyznanie prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości wynosi 2.000 zł za każdy okres roczny, na który przyznane zostało prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, wnosi się z góry za cały okres, na który przyznane zostało prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości, w terminie 14 dni od daty otrzymania zezwolenia na używanie znaku jakości. Opłata nie podlega zwrotowi w razie cofnięcia prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości lub zaniechania produkcji bądź oznaczania wyrobu tym znakiem.

§ 4. 1. Opłata za kontrolę prawidłowości używania znaku jakości obejmuje rzeczywiste koszty badań kontrolnych i oceny wzorców (próbek) wyrobu, koszt ewentualnego za-

kupu próbek wyrobu oznaczonego znakiem jakości oraz inne koszty związane z okresowymi badaniami kontrolnymi używania znaku jakości.

2. Na poczet opłaty, o której mowa w ust. 1, jednostka, której przyznane zostało prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości, wnosi zaliczkę w wysokości określonej przez jednostkę powołaną do przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości, w terminie 14 dni od daty otrzymania zezwolenia na używanie znaku jakości. Ostateczną wysokość opłaty ustala oraz dokonuje rozliczenia wniesionej zaliczki jednostka powołana do przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości w okresie 1 miesiąca po upływie okresu, na który było przyznane prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości.

3. Jednostka powołana do przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości może w uzasadnionych przypadkach ustalić dwie raty wpłaty zaliczki, o której mowa w ust. 2, jeżeli prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości przyznane zostało na okres dłuższy niż jeden rok.

§ 5. Traci moc zarządzenie Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 20 marca 1959 r. w sprawie opłat związanych z uzyskaniem prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości (Monitor Polski z 1959 r. Nr 30, poz. 142 oraz z 1961 r. Nr 7, poz. 38).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego:

w z. Z. Żaczekiewicz

399

INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 19 października 1961 r.

zmieniająca instrukcję z dnia 22 czerwca 1961 r. w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

Na podstawie § 2 uchwały nr 52 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1960 r. w sprawie zasad planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 18, poz. 90 i Nr 42, poz. 203) i w związku z § 5 uchwały nr 107 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1961 r. w sprawie środków zabezpieczających dyscyplinę wykonania narodowego planu gospodarczego na 1961 r. w zakresie zatrudnienia, funduszu płac, wydatków budżetowych i dostaw towarów rynkowych dla ludności ustala się, co następuje:

§ 1. W instrukcji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 22 czerwca 1961 r. w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 53, poz. 233) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 8:

- a) w ust. 4 myślnik zamieszczony po wyrazie „podstawowej” zastępuje się kropką i skreśla się wyrazy „z wyjątkiem przedsiębiorstw wymienionych w pozycjach 25, 26, 33a i 46 załącznika do niniejszej instrukcji”;
- b) w ust. 8 skreśla się zdanie drugie,
- c) w ust. 10 wyrazy „przedsiębiorstw objętych pozycja-

mi 25, 26, 33a i 46 załącznika do niniejszej instrukcji” zastępuje się wyrazami „pracowników umysłowych przedsiębiorstw wymienionych w załączniku do niniejszej instrukcji w pozycjach 25, 26, 27, 28, 33a, 33b pkt 1 oraz 46, w których planowane premie pracowników umysłowych należy przeliczyć zgodnie z zasadami regulaminów premiowania tych przedsiębiorstw. W przedsiębiorstwach, w których pracownicy uprawnieni są do przywilejów z karty górnika, wypłaty z tego tytułu należy dokonywać poza skorygowanym funduszem płac.”;

2) w załączniku do instrukcji:

- a) w pozycjach: 25, 26, 33a i 46 skreśla się wyrazy „dla funduszu płac wszystkich grup pracowników (bez uczniów)”;
- b) w rozdziale XII dodaje się nową pozycję 62 w brzmieniu: „62. Wyodrębnione zakłady produkcji pomocniczej przedsiębiorstw wymienionych w pozycjach 26, 27, 28, 32, 33b pkt 1 oraz 46 — współczynnik korekty 0,8”.

§ 2. Przepisy niniejszej instrukcji stosuje się począwszy od rozliczeń za 3 kwartały 1961 r.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:

w z. T. Gede